

[Udenrigsministeren.]

tror vil komme til at staa som et af de betydningsfulde Dokumenter blandt Krigstidens politiske Indlæg i vore politiske Forhandlinger? Efter min Mening er der ikke noget saadant nyt i denne Tale. Hvis det ærede Medlem vil læse den igennem, tror jeg hurtigt, han vil komme paa det rene med, at denne Tale staaar i fuldeste Overensstemmelse med hele den Opfattelse af Forholdet mellem de økonomisk svage og de økonomisk stærke og Statsens Stilling dertil, som er bærende paa hele dette Omraade i det radikale Venstres Program i 1905. Der skete ingen Forvandling af vor Politik derved, og det vil glippe for det ærede Medlem, hvis han skal forsøge at paavise det, ikke med almindelige Sætninger om, at han synes det, men med en virkelig Paavisning af, paa hvilke Punkter der er foregaaet en Forandring. Det kan heller ikke være den Tale, der efter det ærede Medlems Fremstilling har jaget radikale Venstrevælgere bort, thi det ærede Medlem forklarede jo selv, at det højeste Stemmetal, Partiet nogen Sinde havde naaet, var ved Valget i 1918, som laa to Aar derefter, og det ærede Medlem vil vistnok ikke have glemt, at Venstre sled af karsken Bælg under hele denne Valgkamp for at faa den til at dreje sig just om denne Gimle-Tale. Det lykkedes altsaa ikke den Gang at jage Vælgere bort fra det radikale Parti derpaa. Derimod erkender jeg, at der foregik et Frafald i 1920; men det var nu ikke saa stort som de Tal, det ærede Medlem nævnte, thi Valget i 1918 var et Alliancevalg, hvor de Stemmer, Socialdemokratiet tilførte os, var af et langt større Omfang end de Stemmer, vi tilførte Socialdemokratiet; men givet er det, at der var en Tilbagegang i vort Stemmetal. Men Grunden dertil ligger klart. Grunden var den grænsepolitiske Agitation, der førtes op til den højeste Paniktilstand i Foraaret 1920 og den tilsvarende panikagtige Agitation for Kræfternes frie Spil, som den Gang blev tilvejebragt. Paa begge disse Punkter, hvor det den Gang lykkedes at skræmme nogle Vælgere bort fra det radikale Venstre, har de mellemliggende 10 Aar givet os den fuldeste Ret. Der er neppe mange Medlemmer i denne Sal tilbage, som vil bestride dette.

Statsministeren (Starming): Undskyld, at jeg endnu lægger Beslag paa nogle faa Minutter, foranlediget ved de to ærede Ordføreres seneste Udtalelser. Det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, Venstres Ord-

fører, hævdede, at han ikke havde faaet Svar paa et stille Spørgsmaal, og erklærede, at det plejer dog at være saadan, at Statsministeren svarer, og han haabede, sagde han, at jeg vilde værdige ham et Svar. Ja, selvfølgelig, jeg indtager ikke den Holdning, som jeg kan huske fra en tidligere Statsministers Tid, der mange Gange undgik at svare.

Med Hensyn til det stillede Spørgsmaal forholder det sig saaledes, at dette for længst er besvaret af Finansministeren. Der er anvist Dækning for, hvad vi har foreslaaet af nye Udgifter, men naturligvis ikke for saadanne Fantasiudgifter, som ærede Medlemmer har fundet paa at stille op her i Salen. Jeg henviser i Henseende til dette Spørgsmaal til de for længst fremsatte Bemærkninger fra Finansministeren, der har gjort Rede for disse Forhold.

Den anden Ordfører, det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, forsøgte, ligesom for øvrigt ogsaa det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal, at fastholde Bestræbelserne for at konstruere en Uoverensstemmelse med Hensyn til Udtalelser af mig om Afværgelse af Neutralitetsbrud. Jeg gør fremdes opmærksom paa, at det, som jeg har sagt til den paagældende Journalist, og som man interesserer sig saa stærkt for, at naturligvis vil man i Overensstemmelse med Haagerkonventionen forsøge at afværge Neutralitetsbrud, stemmer nøjagtigt med, hvad J. C. Christensen for mange, mange Aar siden har sagt maatte være vor Opgave og vor Forpligtelse, og det stemmer med senere fremsatte Udtalelser saavel af mit Partis Ordfører under Forsvarslovenes Behandling som ogsaa med min Kollega Udenrigsministerens gentagende fremsatte Bemærkninger. Jeg henviser paa ny til den Tale, som den nuværende Udenrigsminister holdt som Ordfører under Forsvarslovenes Behandling i 1928, i hvilken han gjorde Rede for det, der maatte være vor Opgave med Hensyn til saadanne Afværgelser. Det kunde i høj Grad baseres paa de Erfaringer fra Krigen, som vi havde, og han nævnte en Række Tilfælde, som viste, at under den Krig, hvorunder den radikale Regering forvaltede disse Anliggender, forekom der en Række Tilfælde baade med Hensyn til Mineudlægning og med Hensyn til Bevogtningsopgaver og ogsaa med Hensyn til positive Forsøg paa at krænke vor Neutralitet, hvor der blev truffet de Foranstaltninger, som maatte anses for paa krævede, men som ikke førte til, at Danmark blev draget ind i Krigen. Paa ganske lignende Maade har man endvidere baade